

Sv. Alberta draudzes ziņas

2022. gada novembris * Nr. 133

Miers un labums!

Novembra mēnesis Baznīcas kalendārā iesākas ar Visu svēto dienu, kas šogad iekrīt otrdienā un Vārda liturģija aicina mūs pārdomāt ne tikai mūsu attiecības ar svētajiem, bet arī svētumu mūsu dzīvēs. Bizantijas liturģiskajā tradīcijā Visu svēto diena seko svētdienā pēc Svētā Gara nosūtīšanas svētkiem, lai uzsvērtu, ka viss svētums nāk no Svētā Gara un Viņš cilvēka dzīvi atjauno un piepilda. Šajā dienā godinām ne tikai kanonizētos svētos, bet visus mirušos, kuri ir sasnieguši Debesu svētlaimi, un kā var nojaust, tie var būt arī mūsu senči, tuvinieki un draugi. Tādā veidā var izprast Visu svēto dienas dziļo saistību ar Mirušo piemiņas dienu 2. novembrī, kad esam aicināti lūgties

par mūsu aizgājējiem. Svarīgi uzsvērt, ka šajā dienā mūsu pārdomās un lūgšanās jāatceras “kristīgās nāves pashālā iezīme” (Konstitūcijas par svēto liturģiju 81.p.).

Mūsu draudzē šajā mēnesī godinām mūsu Debesu aizbildni svēto Albertu Lielu (1200-1280) un Svētās Mises sākumā mēs lūgšanā sakām, ka sv. Albertam bija talants savienot cilvēku gudrību ar ticību. Viņš bija pamatoti pārliecināts, ka nepastāv pretrunu starp ticību un zinātni. Interesanti, ka viņš nodarbojās ar dabas zinātņu eksperimentiem tādā līmenī, ka bija tādi, kas viņu sauca par burvi un alķīmiķi. Kā draudzei mums nebūtu jānodarbojas ar zinātni un negribētos, ka mūs sauktu par burvjiem, bet noteikti svētajam varam lūgt aizbildniecību, lai mēs meklētu jaunus veidus, kā sludināt Evaņģēliju, pieredzēt mūsu vienotību un kristīgo brālību.

Pāvests Francisks kādā no savām uzrunām skaisti izteicās par radošumu: “Cik lieliski ir tas, ka mēs atrodam jaunus veidus, līdzekļus un valodas, lai sludinātu Evaņģēliju! Mēs varam izmantot savu cilvēcisko radošumu; ikvienam no mums ir šī spēja. Bet lielais jaunrades avots ir Svētais Gars! Viņš ir tas, kurš mūs iedvesmo būt radošiem. Ja ar savu sludināšanu un pastorālo aprūpi mēs vairs nevaram darboties parastajā veidā, mēģināsim atvērt dažādas iespējas un eksperimentēsim ar citiem līdzekļiem.” (Bratislava, sv. Martina katedrāle, uzruna 13.09.2021.). Mūsu draudzes aizbildņa dzīves piemērs skaidrā veidā norāda uz kādu svarīgu kristīgās dzīves programmu, kura aicina uz drosmi, prieku un nebaidīšanos eksperimentēt, lai meklētu jaunus veidus, kā liecināt par Jēzu Kristu.

br. Jānis

Rīgas arhidiecēzes sinodālās pieredzes sintēze

3. LĪDZDALĪBA BAZNĪCAS DZĪVĒ

Līdzdalība baznīcas misijā ietver aicinājumu atbildēt uz cilvēciskajām un garīgajām vajadzībām. To palīdz īstenot gan liecības un pieredzes apmaiņa, gan garīdznieku un garīgi nobriedušu laju pavadība. Tādēļ ir svarīgi veicināt apziņu, ka draudze ir ģimene, kurā katrs var lūgt un saņemt, kā arī rosināt un sniegt citiem gan garīgu, gan praktisku

palīdzību, kas arī ir daudzu respondentu vēlēšanās. Kalpošana ir viens no veidiem, kā daudzi ticīgie iesaistās Baznīcas kopībā. Kalpošanas jomas ir ļoti dažādas – kalpošana pie altāra, akolīta un lektora kalpojums, liturģisko tērpu šūšana, mūzika, floristika, puķu dārza uzturēšana, baznīcas uzkopšana, dažādu kursu organizēšana, brīvprātīgā darbs Radio Marija Latvija utt. Draudzēs, kur prāvests ir pretimnākošs, cilvēki ir gandarīti un priecīgi kalpo ar saviem talantiem, taču ir arī tādas draudzes, kuru locekļi jūtas, ka viņiem nav iespēju kalpot. Iespējams, šādu pieredzi rada arī atšķirīgi priekšstati un nepamatoti pieņēmumi. Piemēram, vairāki priesteri norādījuši, ka nepiedāvā lajiem iesaistīties kalpošanā, jo nevēlas kaut ko uzspiest un viņus apgrūtināt vai neredz un nespēj draudzē integrēt tos talantus, kādi ir draudzes locekļiem. Vienlaikus ir laji, kuri ir piedzīvojuši, ka viņu palīdzība un kalpojums nav vajadzīgs un jūtas atraidīti, kā arī uzsver, ka priesteriem būtu vairāk jāiedrošina, jāmotivē iesaistīties draudzes aktivitātēs. Daudzas atbildes atklāj, ka cilvēki būtu gatavi kalpot, palīdzēt ar to, ko spēj, taču prāvests viņu iniciatīvu neatbalsta vai ar viņu nelabprāt veido dialogu, tāpēc šie cilvēki kalpošanas iespējas meklē citviet. Daļa cilvēku nevēlas kalpot, jo dažādu pieredžu rezultātā baidās kļūdīties vai būt nesapraستی.

Viens no būtiskiem līdzdalības aspektiem ir draudzes attieksme pret ģimenēm. Ģimenes, īpaši ar maziem bērniem, ilgojas būt aicinātas, pieņemtas, saprastas un vajadzīgas. Draudzēs, kurās priesteri ģimenes aicinājumu uzskata par svarīgu, bērni aktīvi tiek iesaistīti Svētajā Misē vai arī viņiem ir savs stūrītis, kur tiek īstenota bērnu kalpošana, kopumā radot dzīvības un mīlestības gaisotni arī baznīcā. Tomēr vairākos gadījumos respondenti piedzīvojuši, ka ne prāvests, ne vecāka gadagājuma cilvēki draudzē nepieņem bērnu dzīvīgumu, jo tas

“traucē” dzirdēt un koncentrēties, tādējādi daļa ģimeņu izvēlas mainīt draudzi vai baznīcu vairs neapmeklēt.

Piemēram, kāda ģimene norāda, ka agrāk visi kalpojuši

draudzē, taču šobrīd to vairs nedara, jo jutušies tā, it kā “ģimenes draudzē gaidītas netiek”.

Daļa respondentu savu līdzdalību Baznīcas misijā saredz evaņģelizācijā, to jau īstenojot, piemēram, uz ielām vai citās publiskās vietās, vai arī pauž vēlēšanos to darīt: “Vēlos evaņģelizēt, uzcelt kādu, kurš paklupis.” Citi akcentē, ka vēlas iet liecināt uz ielām, taču tam pietūkst līdzbiedru. Ir respondenti, kas norāda, ka sapratuši – evaņģelizācija, liecība par Kristu, neņemot vērā cilvēcisko vājumu, ir ļoti tieša līdzdalība Kristus pestījošajā Baznīcā. Arī lūgšanu grupas jeb lūgšanu tikšanās ar draugiem tiek uztvertas kā līdzdalība Baznīcas dzīvē. Vairāki respondenti pauž prieku, ka Ukrainas atbalsta pasākumos aktīvi piedalās arī Baznīca. Kalpotājiem, ja viņi organizē pasākumus, ir svarīgi saņemt atbalstu, ko sniedz priestera klātbūtne, taču pieredze daudzos gadījumos bijusi negatīva; sarūgtinājumu ilustrē kāds piemērs: “Priesteris jauniešu vakaros nekad nepiedalījās.”

Nedaudzās draudzēs darbojas pastorālā komanda, kas palīdz izvērtēt situāciju draudzē un sabiedrībā, cenšoties rast risinājumus un attīstīt draudzes dzīvi. Ir priesteri, kas norāda, ka šāda komanda noņem atbildības nastas sajūtu sarežģītos jautājumos no priestera pleciem, jo kopīgiem spēkiem iespējams rast risinājumus, tikmēr kādi citi norāda, ka ne vienmēr draudzes locekļi ir ieinteresēti “priestera problēmās”, kas nereti patiesībā būtu draudzes kopīgās problēmas. Arī čats kādā no sociālo mediju lietotnēm var palīdzēt organizēt draudzes dzīvi. Piemēram, kādā draudzē izveidots čats ģimenēm, lai Svētās Mises lasījumu nolasīšanā iesaistītu arvien jaunus dalībniekus.

Liela daļa apzinās kalpošanas nozīmi, bet sadraudzību kā līdzdalības aspektu praktizē retāk, lai gan, kā lasāms protokolos, “visvairāk mūs vieno nevis kopīgs darbs, bet gan attiecības, balstītas ticībā”. Pēc atbildēm noprotams, ka būtu svarīgi regulāri tikties visiem draudzes locekļiem un kalpotājiem, lai sarunātos un “malkotu tēju”, manāmas ilgas pēc vienkāršiem sadraudzības pasākumiem, piemēram, draudzes izbraukumiem bez konkrētas kalpošanas.

4. DIALOGS BAZNĪCĀ

4.1. Ieklausīšanās

Attieksmi pret dalīšanos un ieklausīšanos, tuvākām attiecībām starp ticīgo kopienas locekļiem, kas veicina savstarpēju iepazīšanu, ietekmē

dažādi faktori. SC dalībnieku atbildes liecina, ka šie faktori ir vecums, iepriekšējā pieredze, draudzē pieejamās aktivitātes, priestera garīgā un pastorālā formācija, līdzdalība kādā kopienā vai kustībā. Vērts pieminēt, ka bieži anketās respondenti vispirms skaidroja kā izprot dialogu un mazāk atklāja savu personīgo pieredzi saistībā ar dialoga veidošanu Baznīcā. Vairāki min, ka

dialogs ir gatavība ieklausīties, bet tā nav mācīšana un uzspiešana. Daži dialogu uzskata par iespēju vienam otru atbalstīt un palīdzēt. Vairāku draudžu un kopienu pārstāvji uzsvēruši, ka Baznīca ir vieta attiecībām starp cilvēkiem un Dievu un tajās tiek saņemta cilvēciskās būtības dziedināšana.

Vēlēšanās veidot attiecības ar līdzcilvēkiem ir žēlastība un reizē lūgums Dievam, un tas būtu svarīgs ikvienam. Ir svarīgi, ka draudzes locekļi ir spējīgi ieklausīties un atpazīt situācijas, kad psiholoģisks atbalsts un iejūtība ir īpaši nepieciešama – piemēram, gadījumos, kad kādi no draudzes locekļiem mājās vai kādā citā vidē saskaras ar fizisku vai emocionālu vardarbību un draudzē meklē praktisku vai emocionālu palīdzību. Tāpat līdzgaitniecība un personiskas attiecības ir būtiskas, lai palīdzētu Baznīcā iekļauties jauniem kristiešiem vai cilvēkiem, kuri izrādījuši interesi par Baznīcu vai garīgumu. Dažkārt svarīgi ar vienkāršu un atvērtu attieksmi palīdzēt pārvarēt dusmas, aizvainojumus, ievainojumus vai aizspriedumus, kas pastāv saistībā ar Baznīcu vai tās pārstāvju rīcību.

Daudziem ir izpratne par klausīšanās nozīmi, taču nereti tas nav viegli izpildāms žests. Ja savstarpēja ieklausīšanās nav praktizēta, pat aktīvi un ilgi kalpojoši cilvēki piedzīvo atstumtību, vilšanos, jo nav uzklausi, jūtas nesaprasti vai pārprasti. Vairākās atbildēs norādīts, ka ne draudzē, ne citur nav neviena, kam spētu uzticēties. Vienlaikus daudzi, vairāk – vecāka gada gājuma cilvēki, uzskata, ka dalīties ar savām problēmām draudzē ir apkaunojoši un ka klausīšanās ir nasta, kas nav “jāuzkrauj” citiem. Realitātē ieklausīšanās ir tā sauktā paklausīšanās, kas bieži ir pieklājības žests, taču bez centieniem izprast teikto. Nepieciešams apzināts lēmums un Svētā Gara žēlastība, lai

spētu saklausīt, nevis to, ko paša prāts liek domāt, bet to, ko cilvēks tiešām vēlas pateikt un ko patiesi Dievs vēlas paust caur kādu cilvēku.

Ir cilvēki, kas norāda, ka nemeklē saskarsmi ar citiem cilvēkiem un vēlas uzklaut tikai priesteri, ka pietiek ar garīgo piepildījumu, ko sniedz Svētā Mise. Daži uzskata, ka baznīcā nav jāmeklē draudzība, bet ir jāsaņem Sakramenti. Cilvēku atbildēs vērojams, ka pastāv draudzes, kurās dialogs un attiecības starp draudzes locekļiem netiek uzskatītas par vērtību. Iespējams, daļai cilvēku grūtības veidot dialogu veidojušās, augot ģimenēs, kur attiecību veidošana ir bijusi problēmjautājums, un tas ir radījis atturību un bailes no negatīvām dialoga sekām.

Arī garīdznieku attieksme par ieklausīšanos ir dažāda. Vairāku garīdznieku ieskatā ieklausīšanās ir sarežģīts process, taču tas ir jāattīsta. Daži priesteri atzīst, ka garīdznieki bieži ieklausīšanos uzskata par vienpusēju uzklautišanu un uzreiz pārvērš par padomdošanu. Kāds priesteris norāda, ka ikvienam garīdzniekam vajadzētu praktizēt savstarpēju bagātināšanos caur ieklausīšanos, kas sniedz abpusēju stiprinājumu; tāpat tiek norādīts, ka vērtīgi ir dalīties ne tikai veiksmēs, bet vēl jo vairāk – ar savām neveiksmēm. Izgaismojās nepieciešamība veicināt savstarpējo ieklausīšanos un uzticēšanos arī pašu garīdznieku vidū, kas priesterus un Dieva tautu tuvinātu vienu otram un veicinātu savstarpēju izpratni. Daļa atbilžu liecina, ka viņu pieredzē tieši garīdznieku spēja klausīties sniedz mierinājumu un palīdz virzīties uz priekšu.

4.2. Sarunāšanās

Anketās var lasīt, ka vairākkārt ticības dzīvē jēdziens “saruna” tiek attiecināts uz Dievu un svētajiem. Daži norāda, ka viņu sarunāšanās ar citiem draudzes locekļiem ir kopīgas lūgšanas draudzē, bet saruna, kurā uzklaut un dalās ar draudzes locekļiem, netiek uzskatīta par

cilvēciskās un garīgās pilnveidošanās un kopīgā ceļa daļu. Jāsecina, ka ticība Dievam, Baznīcas dzīve un laiks ārpus tās bieži tiek nodalīti. Svarīgi cilvēkos veidot apziņu, ka garīgā dzīve un sadzīve veido vienu veselumu un ka Baznīcas, draudzes locekļi var uzticēties viens otram un lūgties arī par to, kas notiek brāļu un māsu personīgajā dzīvē ārpus Baznīcas un viņu iekšējās attīstības procesos.

Materiālos, ko iesniegušas kopienas un kustības, kurās jau pirms SC kopienas locekļi saņēmuši uz kopību orientētu formāciju, iezīmējas uzsvars uz to, ka kopība, dziļākas attiecības, dialogs cilvēkam ir vajadzīgs, lai veicinātu vienotību, lai cits citu pieņemtu, atbalstītu, palīdzētu un lai veiksmīgāk iesaistītu Baznīcā visa vecumu vīriešus un sievietes.

Kopienās, no vienas puses, tiek uzsvērta spēja redzēt kopīgā ceļa nozīmi un būt gataviem tajā dalīties, no otras puses, katrai kopienai ir savas harizmas, virziens un specifika, kas ietver izaicinājumu pārvarēt aizspriedumus par citām kopienām. Turklāt laiks kopienās ir noslogots, tāpēc bieži nepietiek laika draudzei, kā dēļ tās mēdz zaudēt savus locekļus, un kas reizēm rezultējas tajā, ka draudzei nav priekšstata par kopienām un to darbību.

Tas var veidot barjeru starp draudzes locekļiem un tajā esošajām kopienām. Minēta arī tāda pieredze, ka procesus draudzē nosaka viena kopiena, un sarunāšanās ar draudzes locekļiem un citām kopienām notiek reti vai nenotiek vispār. Vēl viens izaicinājums un izaugsmes virziens Romas katoliskajā Baznīcā Latvijā ir kopienu motivācija sadraudzībai un citu kustību iepazīšanai. Agrāk dažādu kopienu tikšanās vai sadarbība kopīgos projektos notika biežāk, bet tagad – dažādu iemeslu dēļ salīdzinoši reti, līdz ar to dažu kopienu dalībnieki norāda, ka pieaug vienaldzība, neprecīzi pieņēmumi un dažreiz pat negatīva attieksme pret atšķirīgām kopienām. Neskatoties uz dažādām grūtībām, kopienas cenšas iesaistīties savstarpējos projektos un veidot vienotu pastorālo kalpošanu.

Daudzu draudžu pārstāvjiem, tajā skaitā ģimenēm, tikšanās ar citiem draudzes locekļiem un citām ģimenēm draudzes ietvaros ir ļoti nozīmīga, lai iepazītu un piedzīvotu kopību, lai varētu ieklausīties un aizlūgt, jo citādi “pietrūkst cilvēciskā kontakta”. Daudzi respondenti norādījuši, ka sarunāties un veidot attiecības ar citiem neprot, taču to vēlētos apgūt. Jāatzīmē arī daudzās atbildēs minētās bailes būt

atklātiem un ievainojamiem – tās bieži neļauj tuvināties un uzticēties. Sarunas kavē arī bailes no atraidījuma. Piemēram, kāda sieviete atklāj, ka mēģinājusi sākt sarunas, taču vēsas, pat noraidošas izturēšanās dēļ tagad uz dievnamu neiet, jo jūtas atstumta. Arī priesteru atbildēs parādās, ka savstarpēja kritika, noraidoša attieksme un ironija no citiem priesteriem traucē justies ērti sarunājoties un veidot patiesas attiecības.

Vienlaikus bailes dalīties un atklāt patiesību reizēm rezultējas baumu attīstībā, kas īpaši aktuāli ir gadījumos, kad notiek priesteru rotācija vai pat aiziešana no Baznīcas. Tas norāda, ka sarunāšanās un atklātība ir svarīga ne tikai draudzes līmenī, bet arī Baznīcas publiskajā komunikācijā, sniedzot piemēru par “patiesību, kas dara brīvu”.

Sarunāšanās procesam ir būtiska nozīme Baznīcā, lai ticīgie, saņemot garīgo stiprinājumu, varētu iesaistīties brīvās, vērtīgās sarunās ārpus Baznīcas, neskatoties uz daudznozīmīgajiem viedokļiem sabiedrībā, kas bieži ir pretēji bibliskajām vērtībām un Baznīcas tradīcijai. Vairākas atbildēs izteikts aicinājums veidot draudzības ārpus Baznīcas, lai īstajā brīdī varētu liecināt par Kristu. Taču tas iespējams vienīgi tad, ja ir droša, atbalstoša komunikācija un aizlūgšanas Baznīcas iekšienē.

<https://katolis.lv/2022/09/rigas-arhidiecezes-sinodalas-pieredzes-sinteze/>

(turpinājums sekos)

Draudzes aktivitātes

Satiec jaunus
cilvēkus un
izpēti kristietību
kopā.

Satiec jaunus cilvēkus

Izvērti vairākus par
kristietības tēmām

Izšodot jautājumus un
daļes ar savu viedokli

Alla kurss

sākums 23. oktobrī plkst. 12.30
Rīgas Svētā Alberta draudzē
Zemaišu 2, 2. stāvā

Informācija un pieteikšanās:
oifakunai@gmail.com
mob. 29506282 (Marina)

RAŽAS SVĒTKI

Arī šogad mūsu draudzē tika rīkoti Ražas svētki. Paldies, visiem draudzes locekļiem, kuri iesaistījās gan draudzes uzkopšanas darbos sestdien, gan svētdien— kopā veidojot ciešākas sadraudzības saites.

Paldies par saziēdotajām rudens veltēm dekorācijai baznīcā, kā arī zupai, ko celt galdā sestdienas talciniekiem un draudzei pēc svētdienas svētās Mises.

Svētku kulminācija bija svētdienas pateicības sv. Mise, jo svarīgi ir pateikties Dievam par saņemtajām dāvanām, vienlaikus lūdzot svētību nākamajam laikam.

Liturģiskais kalendārs

- 1. novembris**, otrdiena – **Visi Svētie, obligāti svinamie lielie svētki.**
Sv. Mises: **8:00, 11:00 un 18:00.**
- 2. novembris**, trešdiena – **visu Ticīgo Mirušo piemiņas diena.** Sv. Mises: **8:00, 11:00 un 18:00.** Ziedojumi tiks vākti diecēzes kūrijas atbalstam.
- 4. novembris**, piektdiena - Sv. **Kārlis Boromejs, bīskaps, piemiņas diena.**
- 1. - 8. novembris** – **Lūgšanu nedēļa par mirušajiem.**

Lai saņemtu atlaidas:

- jābūt svētdarošās žēlastības stāvoklī, proti, bez grēka; sevī ir jāuzmodina pilnīga atteikšanās no grēka, arī no ikdienišķā (tātad arī no atkarībām), svarīga iekšējā nostāja;

- ja nepieciešams, jāpieiet pie Grēksūdzes sakramenta;

- jāpieņem Svētā Komūnija;

- jāpalūdzas Pāvesta nodomā (tādā nodomā, kādu konkrētajam mēnesim noteicis Svētais Tēvs) vismaz *Tēvs mūsu* un *Esi sveicināta*.

Ar vienu Grēksūdzes sakramentu pietiek, lai saņemtu vairākas atlaidas, toties Svētā Komūnija un lūgšana Pāvesta nodomā ir nepieciešama katrai dienai atsevišķi.

- 9. novembris**, trešdiena – **Laterāna Bazilikas iesvētīšanas gadadiena, svētki.**
- 10. novembris**, ceturtdiena – **sv. Leons Lielais, pāvests un Baznīcas doktors, piemiņas diena.**
- 11. novembris**, piektdiena – **sv. Mārtiņš no Turīnas, bīskaps, piemiņas diena.**
- 12. novembris**, sestdiena – **sv. Jozafats, bīskaps un moceklis, piemiņas diena.**
- 13.novembrī**, svētdienā, svinēsim **Sv. Alberta Lielā - draudzes aizbildņa svētkus. Svēto Misi plkst. 11:00** celebrēs arhibīskaps **Zbigņevs Stankevičs** un draudzes ticīgie saņems Iestiprināšanas sakramentu. Sakarā ar draudzes aizbildņa svinībām ticīgie var saņemt atlaidas, esot žēlastības stāvoklī vai ejot pie labas grēksūdzes, pieņemot Sv. Komūniju un pēc tam palūdzoties Pāvesta nodomā (tādā nodomā, kādu konkrētajam mēnesim noteicis Svētais Tēvs) vismaz *Tēvs mūsu* un *Esi sveicināta*.
- 17.novembris**, ceturtdiena – **sv. Elizabete no Ungārijas, mūķene, piemiņas diena.**
- 20. novembris**, svētdiena – **Mūsu Kunga Jēzus Kristus, Vispasaules Karaļa, lielie svētki.**
- 21.novembris**, pirmdiena - **Vissv. Jaunavas Marijas prezentācija templī, piemiņas diena.**
- 22.novembris**, otrdiena – **Sv. Cecīlija, jaunava un mocekle, piemiņas diena.**
- 24.novembris**, ceturtdiena - **Sv. Andrejs Dung-Laks, priesteris, un viņa biedri, mocekļi, piemiņas diena.**
- 27.novembris** – **Adventa I svētdiena.**
- 30.novembris**, trešdiena – **sv. apustulis Andrejs, svētki.**

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Baznīca atvērta:

Darbdienās:

7.00 – 9.00 un 17.00 – 18.45

Sestdienās:

7.00 – 9.00 un 16.00 – 18.00

Svētdienās:

8.00 – 14.00 un 17.00 – 19.00

obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās (darbdienās):

7.00 – 12.00 un 17.00 – 19.00

Sestdienās:

7.00 – 12.00 un 16.00 – 18.00

Vissvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

Pēc Sv. Misēm:

plkst. 10:00 - 11:00; 12:00 – 13:00.

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

Pēc Sv. Mises no 9:00 līdz 10:00

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz piektdienai:

8:00 LV

18:00 LV

Sestdienās:

8:00 LV

17:00 LV

Svētdienās:

9:00 LV

11:00 (Summa) LV

13:00 KR

18:00 LV (ar ģimenēm)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00 LV

11:00 (Summa) LV

18:00 LV (sestdienās 17:00)

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tālr.: **6 761 36 30**; mob.: **2 707 46 76**
e-pasts: draudzes_kanceleja@inbox.lv

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz trešdienai no plkst.

9:00 līdz 13:00

ceturtdienās un piektdienās no plkst.

13:00 līdz 17:00

Svētdienās, valsts un obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: slēgta.

Atbildīgais par izdevumu: t. Krišjānis
Teksta salicēja: Marika Lotāņuka
Teksta korektore: Rūta Vinķele

Izdevums ir par ziedojumiem!

*ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA
KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !*